

місця з дотриманням правил асептики й антисептики. Після ін'єкції клозантел у терапевтичних дозах утримується в організмі протягом 10-11 діб.

На основі нітроксиліну зареєстровано препарат фасціолід. Це ін'єкційний розчин із вмістом 25 % нітроксоліну. В рекомендованих дозах (100 мг діючої речовини на 10 кг маси тіла) препарат може забезпечити понад 80 % ефективність проти дорослих фасціол та близько 60 % – проти личинок, старших 6-тижневого віку. Тому першу дегельмінтизацію можна планувати через 1,5 міс після початку стійлового періоду.

На основі бітінол сульфаксиду виробляється у вигляді порошку для орального застосування препарат трематозол. Ефективність терапевтичних доз трематозолу при хронічній і гострій формі фасціольозу становить 80-85%. Бітінол сульфаксид – єдина субстанція, яку дозволяється використовувати для терапії лактуючих тварин.

Рекомендують проводити повторну дегельмінтизацію не пізніше як за 2 тижні перед виведенням тварин на пасовище. Можливе проведення вибіркової повторної дегельмінтизації за умови попередніх копроовоскопічних досліджень усього поголів'я. На невеликих фермах та в приватних господарствах, доцільним є застосування народних рецептів, а саме: щоденна добавка до раціону 2-3 склянки подрібнених соснових лапок протягом 2 тижнів; 0,5 склянки подрібнених ягід горобини звичайної або суцвіття пижма протягом 2-3 днів; спиртових настоїв оману високого або звіробою по 0,5 склянки протягом 3-4 днів. Ці засоби зменшують інвазованість тварин. Для підвищення буферних властивостей крові, посилення загальної резистентності організму коровам згодують з концентрованими кормами або випоюють з водою двовуглекислий натрій в дозі 30-100 г, а також подрібнені перепалені кістки тварин, яечну шкарлупу щоденно до повного видужання.

У гострій стадії фасціольозу з яскравими алергічними проявами проводять десенсибілізуючу терапію (антигістамінні препарати, кальцію хлорид), при розвитку гепатиту, міокардиту призначають преднізолон в дозі 30-40 мг на добу протягом 5-7 днів з швидким зниженням і скасуванням препарату. При стиханні гострих явищ призначають хлосіл в дозі 60 мг на 1 кг маси тіла на добу в 3 прийоми після їжі протягом 5 днів. У хронічній стадії лікування фасціольозу проводять хлосілом, препаратами, що усувають холестаза, загальнозміцнюючі засоби.

УДК 636.8:619:616.9

Сирота А. О., студентка II курсу магістратури спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Карчевська Т. М., кандидат ветеринарних наук, доцент,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський, Україна

ЕПІЗООТОЛОГІЧНІ ТА ПАТОГЕНЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЗА ХЛАМІДІОЗУ КОТІВ

Хламідіоз широко розповсюджений серед котів, що пов'язано з наявністю неконтрольованого резервуара збудника інфекції в природі. Це створює постійну

загрозу виникнення спорадичних випадків або спалахів хвороби, які призводять до патології респіраторного тракту і репродуктивних органів. Крім цього хворі коти стають джерелом збудника інфекції для людини. За останні десятиліття за кордоном описані численні випадки зараження людей на хламідіоз від хворих котів. В зв'язку з цим всебічне вивчення хламідіозів визначено Всесвітньою організацією охорони здоров'я одним із головних сучасних напрямків наукових досліджень, тому метою нашої роботи було вивчити характер епізоотичного процесу за хламідіозу котів та вплив хламідійної інфекції на морфологічні показники крові котів на базі Кам'янець-Подільської ветеринарної клініки «Vitaе Vet».

Всього за час виконання роботи нами було проаналізовано 102 випадки захворювань котів на хламідійну інфекцію за даними амбулаторного прийому в клініці за 2017 рік і 88 випадків з січня по червень включно 2018 року. За даними статистичної звітності та журналу амбулаторного прийому проаналізували вікову, сезонну, статеву та породну динаміку хламідіозу котів.

Клінічне дослідження проводили за загальноприйнятою у ветеринарній медицині методикою: збір анамнезу, клінічний огляд з проведенням термометрії. Для підтвердження діагнозу застосовували спеціальний імунохроматографічний експрес-тест для виявлення хламідій (Ag Test Cat No.:W81072).

Сезонну динаміку вивчали за даними реєстраційного журналу протягом 2017 року в розрізі всіх місяців. Всього було вивчено 102 випадки.

Вікову динаміку вивчали за даними амбулаторного журналу з січня 2017 по червень 2018 року включно. При цьому всіх тварин розділили на 7 вікових груп: I – до 2-х міс., II – 2-6 міс., III – 6-9 міс., IV – 9-12 міс., V – 1-2 роки, VI – 3-4 роки, VII – старше 5-ти років.

Для вивчення впливу хламідіозної інфекції на показники крові ми взяли в дослід 5 тварин з приблизно однаковими проявами хвороби, досліджували морфологічні та біохімічні показники.

В результаті проведених досліджень виявили, що пік хламідіозної інфекції у котів припадає на період від 2-х до 6-ти місяців.

Після 1- річного віку сприйнятливість до хвороби знижується і коти старше 5-ти років, як правило, є стійкими до хламідійної інфекції. Кошенята до 2-місячного віку менш сприйнятливі до хвороби, зважаючи на пасивну імунізацію, що отримується з молозивом.

При вивченні сезонної динаміки виявили, що частіше хламідіоз котів реєструвався в літні місяці, а те, що інфекція частіше реєструється в період з травня по вересень, можна пояснити тим, що в даний період власники тварин вивозять їх на дачі, де вони мають контакти з іншими тваринами, частіше безпритульними, які є носіями хламідіозної інфекції та й взагалі стають активнішими, контактують одна з одною, що збільшує вірогідність їх захворювання на хламідіоз.

Щодо статевої динаміки, то в наших дослідженнях особливої різниці в зараженні різних статей на хламідіоз не спостерігали, проте зараженість кішок на хламідіоз була вищою на 8,2%.

Відносно породної динаміки, значних особливостей не виявили, можна лише відмітити більше випадків захворювання на хламідіоз у безпородних та у

котів британської породи і шотландської висловухої, можливо, по тій причині, що їх власники частіше звертались за допомогою у ветеринарну клініку.

Щодо аналізу гематологічних показників у хворих на хламідіоз котів виявили виражений лейкоцитоз на незначне збільшення кількості паличкоядерних нейтрофілів. Інші показники були в межах норми.

Отже, проведені дослідження щодо вивчення епізоотологічних особливостей хламідіозу котів в умовах м. Кам'янець-Подільського мають певне практичне значення для вчасного планування профілактичних заходів з метою попередження цього небезпечного зоонозу.

УДК 619:616.1.9:636.4

Солтис О. В., студент II курсу магістратури спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Карчевська Т. М., кандидат ветеринарних наук, доцент,

Подільський державний аграрно-технічний університет,

м. Кам'янець-Подільський, Україна

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РІЗНИХ СХЕМ ЛІКУВАННЯ ЗА ЗМІШАНИХ ГЕЛЬМІНТОЗІВ СВИНЕЙ

Серед причин, що стримують сьогодні розвиток галузі свинарства важливе місце займають паразитарні хвороби, які набули широкого розповсюдження і завдають значних економічних збитків. Повідомлення у вітчизняній та зарубіжній літературі свідчать про те, що серед інвазійних хвороб свиней, які рееструються у свинарських господарствах, найбільшого розповсюдження набули аскароз, трихуроз та езофагостомоз. Проблеми змішаних інвазій в Україні лише вивчаються, і саме тому мають важливе теоретичне значення для науки та практичну значимість для ветеринарної медицини в плані збереження поголів'я свиней та отримання від них продукції високої біологічної цінності та санітарної якості. Становище ускладнюють зміни екологічних умов довкілля, що впливають на систему «паразит – хазяїн», тому традиційні способи лікування хворих тварин не забезпечують бажаного результату. В зв'язку з цим метою наших досліджень було розробити ефективну схему дегельмінтизації свиней саме проти асоційованих гельмінтозів та вивчити їх вплив на показники крові тварин.

Із метою вивчення епізоотичної ситуації щодо змішаної нематодозної інвазії у свиней був проведений відбір проб фекалій від тварин різних вікових та виробничих груп. Проби фекалій досліджували комбінованим методом гельмінтовооскопії (модифікація Котельникова Г. А. та Хренова В. І.), використовуючи в якості флотатійної рідини розчин гранульованої аміачної селітри щільністю 1,3. В результаті проведених досліджень у тварин було виявлено аскарозно-езофагостомозну інвазію.

Свиней дослідних груп утримували в одному приміщенні, годували за одним раціоном. Визначення терапевтичної ефективності препарату бровермектину 1% в комплексі з імуномодулятором КАФІ та без нього проводили на відібраних за принципом аналогів 20 свинях великої білої породи. Першу дослідну групу (6 місяців) розділили на дві по 5 голів у кожній, другу групу (16 місяців) також розділили на дві групи по 5 голів у кожній.